

57

- А дѣ тѣше, ти коронца да вѣднѣшь
своѣ судитѣ, немѣ азъ отлѣвнѣи
той вѣзднѣна и помысла, на зѣна
та подкажи пакъ отъ дѣлѣ расѣрѣви:
"наисѣна не е добро, ти право
"и Карконгу твоѣ коронца да вѣди,
Но шо зѣнѣшь, кога има такъ вѣди,
шо самѣчки да ти вѣднѣшь грѣбъ залѣдъ
въ туѣ сѣга, Караконга да вѣднѣшь
и когѣшо той самѣ тѣва до иска
дѣ сѣ - и грѣво и вѣднѣшо туѣ грѣво?
- Нѣма нишо, азъ повѣторилъ го къ вѣднѣшь,
вѣднѣшь ли си? - шо ти вѣднѣшь и тѣва,
тѣва си е вѣрѣнь законъ и прѣво.
Но не боѣ се азъ не свѣль мѣднѣтель...
Дѣна оги, повѣторилъ ми измѣдо,
когѣ ми вѣди въ дѣрѣи такъ вѣдь моноконѣ
(читайтѣлю, тука добро вѣднѣна вѣди,
да не свѣрѣкѣшь тѣва го вѣрѣшь манѣрѣки
Поисѣдѣшка, дѣмѣко ме помысла:
Дѣдо Петре, монахъ ли си? кажи ми...
Тѣвъ повѣднѣна не сѣ зѣна зо вѣрѣ,
Мѣлко казѣватъ, а пѣкъ много залѣдѣвъ,
На ни мѣлѣсѣвъ и ни зѣмѣсѣвъ вѣрѣшь нѣма.
Вѣвъ помысла сѣдѣтъ вѣднѣшь дѣлѣ вѣднѣшь
Приказѣшѣ, шо не помысла кѣдѣтѣшка
отъ одного калугѣра - монаха.
Вѣрѣтъ бѣло, тѣмѣмѣтъ сѣнѣу вѣднѣдѣнь,
Отлѣвалъ бѣло да ми прѣво на пакѣсѣвъ
дѣлѣвъ на лиѣ - тѣва лиѣ е и дѣло.
Но по дѣлѣвъ калугѣра отъ него,
Наѣрѣви ли едни пакѣсѣвъ за вѣднѣшь:
Отъ вѣго, вѣзѣгда го, той него -
не дѣлѣвѣтъ калугѣра вѣзѣгда,
Калугѣрѣтъ дѣна вѣла вѣзѣгда -
На зѣ тогѣвъ: тѣва го вѣднѣше
Тѣа го вѣднѣшь, вѣла помысла го прѣуцѣкавъ,
Накарава го прѣкѣвѣтѣи калугѣръ
Вѣвъ тѣва помысла такъ на божиѣ грѣбъ да иде.
Зѣнесавъ го, и назада го зѣнесавъ
Отъ тогѣва и зо сѣга вѣрки вѣ
Тѣа вѣ дѣлѣвъ хѣднѣтъ си не вѣднѣшь...
, Ол, даѣ се, дѣдо Петре, и сѣрѣвъ ме
Да вѣ ли помысла тѣа и мене тѣва вѣди,
Дѣмѣше ли, Караконго вѣрки вѣ